

Марина та Сергій
ДЯЧЕНКИ

Дивовижні пригоди звичайних речей

Ілюстрації
Дани Кавеліної

CF FOLIO

Марина и Сергей Дяченко

Дивовижні пригоди звичайних речей

Серія «Дитячий світ»

предоставлено правообладателями

http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=34339552

*Марина та Сергій Дяченки «Дивовижні пригоди звичайних речей».
Серія «Дитячий світ». Для читання дорослими дітям. Для дітей
дошкільного віку: Фоліо; Харків; 2018
ISBN 978-966-03-8019-6*

Аннотація

«Дивовижні пригоди звичайних речей» – перша книга серії казок від відомих письменників Марини та Сергія Дяченків.

Якщо придивитися і прислухатися – виявиться, що самі звичні речі, що нас повсякденно оточують, живуть своїм цікавим життям, часом непростим, але проблеми їхні ми, люди, можемо допомогти розв'язати! Полохливий поїзд більше не боїться птахів, допитлива річка здійснила свою давню мрію, звичайний шарфик пережив подвійне перетворення, а водогін став справжнім музикантом!

Ці та інші дивовижні пригоди звичайних речей, описані в цій добрій книзі, стануть справжнім відкриттям для кожної допитливої дитини!

Содержание

Передмова	4
Полохливий поїзд	6
Допитлива річка	8
Кінець ознакомительного фрагмента.	11

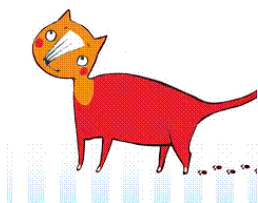
Марина та Сергій Дяченки

Дивовижні пригоди звичайних речей

Для читання дорослими дітям

Передмова

Ці казки ми написали, коли наша дочка Анастасія була маленька. Вони були для неї. Історії – геть різні: і бешкетні, й трохи сумні, й несподівані. Більшість із них публікуються вперше. Не бійтеся читати їх на ніч дітям – і хоч тут будуть дракони, змії та інші страховиська – історії ці сповнені того почуття, яке ми мали до нашої дочки. І тепер маємо, хоч вона вже й подорослішала. Самі здогадайтеся, яке це почуття...

Полохливий поїзд

Один поїзд вірив, що він черв'як.

Тому він боявся птахів. Як побачить птаха – одразу тікає й ховається в тунель. І сидить там, поки птах не полетить. Пасажирам це не дуже подобалося: їм хотілося їхати, а не сидіти в тунелі до темряви.

Поїзд був великий і дуже сильний. І їздив швидко. Якби

не ховався весь час у тунелі – став би чемпіоном з перевезення пасажирів. Його й повчали, й соромили, і дзеркало йому підсовували – він усе одно думав, що він черв'як. І з цим як боротися, ніхто не знав.

Поки один хлопчик не придумав. Він сказав: зробіть опудало, і нехай воно буде в поїзда замість машиніста.

Відтоді поїзд заспокоївся й більше не ховався від птахів. Бо птахи знають: з опудалом краще не жартувати.

Допитлива річка

Одна річка дуже хотіла потрапити в музей живопису. Подивитися на картини.

Але як річка може потрапити в музей? Якщо вона піде зі свого русла, то всі одразу це помітять...

Думала вона аж до самої зими. А взимку вкрилася кригою.

І от якось у неділю – крига виблискувала, мов дзеркало, над нею кружляли сніжинки – річка помалу, наче равлик з черепашки, вибралася з-під криги. Так обережно, що діти, які на ній ковзалися, нічого не помітили.

І річка пішла в місто. Усі, хто зустрічав її по дорозі, лякалися й ховалися.

У місті вона скоренько відшукала великий будинок з написом «Музей». І зазирнула у віконце, над яким було написано «Каса».

– Я хочу купити квиток, – сказала річка (а в неї було трохи дріб'язку – з тих грошей, що іноді кидали з моста туристи).

Касирка перелякалася й каже:

– Річкам квитки не продаємо.

– Але чому? – здивувалася річка. – Я хочу подивитися картини!

Касирка ще більше перелякалася й каже:

– Нічого не знаю. Йдіть до директора. І річка пішла до директора.

Директор побачив річку й теж перелякався, але знаку не

подав.

– Я хочу подивитися картини! – сказала річка. – А мене не пускають!

Директор сказав чемно-пречемно:

– Шановна річко! Якщо ви зайдете в зал, то всі картини враз промокнуть. Фарби на них злиняють і відпадуть. Картини бояться води...

– Якщо в музей приходять люди з гострими каблуками – їм видають спеціальні капці, щоб вони не зіпсували підлоги, – сказала річка. – А якщо в музей прийшла річка? Невже ви не придумаете нічого такого, щоб картини залишилися цілі? Невже я так і піду, не побачивши картин?

Директор замислився.

У нього в підвалі був цілий рулон поліетилену, з якого роблять непромокальні пакети.

Він покликав касирку, і вони вдвох обмотали річку поліетиленом.

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.